

Dosarul nr. 2ra-2141/18

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud: V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: Șt. Starciuc, A. Curdov, L. Caraianu)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Băncii Comerciale
„Unibank” Societate pe Acțiuni - Iulian Țurcan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
„Unibank” Societate pe Acțiuni în proces de lichidare împotriva lui Evghenii Jecov,
intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Piteli N” cu privire la repararea
prejudiciului material,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins
apelul declarat de lichidatorul Băncii Comerciale „Unibank” Societate pe Acțiuni -
Iulian Țurcan și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat,
sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 7 aprilie 2009 BC „Unibank” SA a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Evghenii Jecov, intervenient accesoriu ÎI „Piteli N” cu privire la
repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că în privința lui Evghenii Jecov, fost șef-contabil a
filialei BC „Unibank” SA, a fost intentată o cauză penală pentru săvârșirea infracțiunii
prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod penal.

A menționat că prin sentința din 7 noiembrie 2008 a Judecătoriei Comrat,
Evghenii Jecov a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.
336 alin. (1) Cod penal, iar acțiunea civilă a BC „Unibank” SA privind încasarea
sumei în mărime de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu material a fost admisă în
principiu.

A relatat că în cadrul examinării cauzei penale a fost stabilit faptul că Evghenii
Jecov, activând în funcția de contabil-șef a filialei BC „Unibank” SA or. Comrat, la 14
august 2003 făcând abuz de serviciu i-a dat indicație directorului pentru eliberarea
mijloacelor bănești în numerar în sumă de 100 000 lei din casa Băncii din or. Comrat,
cu perfectarea operațiunilor aferente pe contul ÎI „Piteli N” deschis la locul de muncă a
Băncii din or. Vulcănești.

Astfel, pârâtul Evghenii Jecov manifestând abuz de serviciu l-a obligat pe șeful-contabil adjunct să reflecte în raportul financiar o operațiune falsă despre eliberarea mijloacelor bănești în sumă de 100 000 lei către ÎI „Piteli N” la locul de muncă a Băncii din or. Vulcănești.

Reclamantul a considerat că prin manifestarea abuzului de serviciu Evghenii Jecov a încălcat prevederile art. 25, 26, 28, 38, 41 ale Legii instituțiilor financiare nr. 550 din 21 iulie 1995, art. 5, 8, 10, 14-21, 23, 56 ale Legii contabilității nr. 426 din 04 aprilie 1995, punctele 1.3, 4.1, 4.11-4.32 ale Regulamentului privind utilizarea carnetului de cecuri de numerar, aprobat prin hotărârea nr. 377 din 16 decembrie 1999 a Băncii Naționale a Moldovei, precum și prevederile Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în băncile Republicii Moldova, aprobate prin hotărârea nr. 47 din 23 februarie 2000 a Băncii Naționale a Moldovei.

A reiterat că prin acțiunile sale intenționate, Evghenii Jecov a săvârșit o infracțiune prevăzută de art. 336 alin. (1) Cod penal, cauzând băncii un prejudiciu material considerabil, care a fost dovedit de către instanța de judecată, fiind lăsat pentru apreciere în procedură civilă.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Evghenii Jecov în beneficiul BC „Unibank” SA a prejudiciului material în suma de 100 000 lei.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 17 ianuarie 2018 lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan, a declarat apel împotriva hotărârii din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a respins acțiunea, întrucât prejudiciul cauzat prin infracțiune a fost încasat prin hotărâre judecătorească de la Evghenii Jecov în contul ÎI „Piteli N”, fiind astfel restabilită situația existentă.

În consecință, judecând apelul declarat de BC „Unibank” SA în proces de lichidare, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 31 iulie 2018 lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Comrat.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, a relatat că instanțele de judecată urmau să țină cont de faptul că prin sentința din 7 noiembrie 2008 a Judecătoriei Comrat, BC „Unibank” SA a fost recunoscută în calitate de parte vătămată cu dreptul de a se adresa în ordine civilă pentru încasarea prejudiciului cauzat.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 24 mai 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 31 iulie 2018, este în termen.

La 19 septembrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații Evghenii Jecov și ÎI „Piteli N”, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de lichidatorul BC „Unibank” SA - Iulian Țurcan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de lichidatorul Băncii Comerciale „Unibank” Societate pe Acțiuni - Iulian Țurcan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva